

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122207881
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122207881.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovej a Mgr. Zuzany Holúbkovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B. (predtým A. C.), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, D., o zaplatenie 5.122,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. júna 2023, č. k. 20Csp/43/2022-146, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej nepriznal náhradu trov konania.
2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 5.122,48 eur s príslušenstvom. Uviedol, že jeho právny predchodca (banka VÚB, a.s.) uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol úver, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v mesačných splátkach. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť. Následne banka VÚB, a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Vzhľadom na to, že žalovaná dlžnú sumu nevrátila, obrátil sa žalobca na súd.
3. Po dokazovaní súd prvej inštancie mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu, banka VÚB, a.s., a žalovaná uzatvorili dňa 10.07.2018 zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu. Túto zmluvu súd prvej inštancie posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú.
4. Súd prvej inštancie sa najskôr zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu. Skúmal pritom, či boli dodržané podmienky postúpenia bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách („zákon o bankách“). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že tieto podmienky splnené neboli.
5. Nebola podľa súdu prvej inštancie naplnená podmienka písomnej výzvy banky dlžníkovi na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a jej doručenia žalovanej. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 23.05.2023 poukázal na výzvu banky zo dňa 20.01.2020. Predložil poštový podací hárok od Slovenskej pošty, a.s., z ktorého vyplýva, že banka zasielala žalovanej poštovú zásielku, no nie je tam uvedený dátum podania na poštu. Tento poštový podací hárok podľa súdu prvej inštancie nepreukazuje, že žalovanej bola doručovaná výzva banky zo dňa 20.01.2020. Žalobca nepredložil potvrdenie o doručení zo systému sledovania zásielok

Slovenskej pošty, a.s. (obsahujúce dátum podania na poštovú prepravu, dátum prevzatia zásielky, resp. dátum vrátenia neprevzatej zásielky), ktorý žalobca predkladal v iných konaniach, kde tiež vystupoval ako žalobca, a ktorý súd uznával ako vierohodný dôkaz o doručení písomností druhej strane.

6. Žalobca predložil aj upomienku banky zo dňa 19.12.2019, ktorá obsahuje výzvu banky adresovanú žalovanej na uhradenie nepovoleného debetu vo výške 119,96 eur. Ohľadom tejto výzvy nepredložil žalobca žiaden doklad o jej doručovaní, resp. odoslaní žalovanej. Nebolo tak podľa súdu prvej inštancie preukázané, že tieto písomnosti sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej.

7. Súd prvej inštancie zdôraznil, že ani jednu z týchto výziev nemožno považovať za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť kvalifikovaná. Touto výzvou musí banka vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt. Cieľom je, aby bol spotrebiteľ vo výzve upozornený nielen na omeškanie s úhradou pohľadávky, ale aj na jeho následok v podobe postúpenia bankovej pohľadávky na inú osobu, a vytvoriť tak spotrebiteľovi priestor na možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky tým, že omeškanú pohľadávku banke v stanovenej lehote uhradí.

8. Z výzvy banky zo dňa 19.12.2019 označenej ako „upomienka“ je zrejmé, že jej účelom malo byť upozorniť žalovanú, že ak v stanovenej lehote neuhradí nepovolený debet na bežnom účte, banka bude nútená využiť príslušné ustanovenia zmluvy o úvere (bez ich vymedzenia) a následne banka pristúpi k zrušeniu nastaveného limitu povoleného prečerpania a vymáhaniu pohľadávky. Z výzvy banky zo dňa 20.01.2020 je zrejmé, že jej účelom malo byť oznámenie žalovanej, že banka vyhlásila okamžitú splatnosť záväzku z úveru, ktorý dlh vyčíslila na sumu 3.586,07 eur, že banka vypovedala zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania k 20.01.2020 a upozorniť žalovanú, že ak v dodatočne stanovenej lehote dobrovoľne neuhradí zosplatený dlh, banka zruší platobné karty.

9. Ani v jednej z uvedených výziev, skonštatoval súd prvej inštancie, nie je uvedené, že ak žalovaná neuhradí pohľadávku v lehote 90 dní, tak banka postúpi pohľadávku na iného veriteľa. Vo výzvach teda nie sú uvedené podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahradzujú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný.

10. Preto sú výzvy banky zo dňa 19.12.2019 a 20.01.2020 nepovažuje za kvalifikované, ich obsah nezodpovedá účelu a zmyslu § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani z nich nevyplyva úmysel banky vyhotovovať výzvy v súvislosti s postúpením pohľadávok, ku ktorému banka pristúpila až dňa 03.03.2022, t. j. viac ako po 25 mesiacoch po zaslaní výziev.

11. Preto súd prvej inštancie posúdil zmluvu o postúpení pohľadávky vo vzťahu k žalovanej ako neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nenadobudol pohľadávku voči žalovanej na zaplatenie nesplateného zostatku spotrebiteľského úveru zo zmluvy o úvere. Žalobcovi z tohto dôvodu chýba aktívna vecná legitímácia v konaní. Súd prvej inštancie tak žalobu zamietol.

12. Súd prvej inštancie úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli.

13. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie.

14. Vo vzťahu k preukázaniu doručenia písomností žalobca poukázal na to, že všetky písomnosti (vrátane výzvy zo dňa 20.01.2020) boli žalovanej doručené najneskôr doručením žaloby s prílohami (keďže výzva bola aj prílohou podanej žaloby).

15. Navyše k výzve zo dňa 20.01.2020 predložil podací hárok, preukazujúci odoslanie tejto písomnosti do dispozičnej sféry žalovanej. Pri preukazovaní doručenia písomností, je v zmysle konštantnej judikatúry potrebné aplikovať teóriu dôjdenia. Tá nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený (vyššie uvedená výzva však preukázateľne doručená bola), ale postačuje, že sa písomnosti dostali do dispozičnej sféry adresáta. Uvedené bolo nepochybne preukázané.

16. Žalobca pre úplnosť priložil k odvolaniu snímku obrazovky o doručení zásielky žalovanej, ktoré sú verejne dostupné na webovej stránke Slovenskej pošty v sekcii „Sledovanie zásielok“, pričom po zadaní čísla zásielky vyplývajúcej z priloženého podacieho hárku je možné overiť si odoslanie a doručenie zásielky. Priloženú snímku nepovažuje za novotu v odvolacom konaní, keďže podací hárok je štandardne akceptovaný súdmi ako kvalifikovaný dôkaz preukazujúci doručenie výziev do dispozičnej sféry adresáta. Nemohol sa domnievať, že sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, ktorá akceptuje preukázanie odoslania písomností predložením podacieho hárku, ktoré je navyše jednoducho a rýchlo overiteľné na webovej stránke Slovenskej pošty. Žalobca tak mal za to, že doručovanie písomnosti žalovanej bolo jednoznačne preukázané.

17. Žalobca ďalej uviedol, že preukázal, že pred postúpením pohľadávky jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky, ktoré mu § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň žalovanú postupca vyzval na úhradu omeškaných splátok výzvou zo dňa 20.01.2020, opatrenou podacím hárkom preukazujúcim odoslanie výzvy.

18. Žalobca namietal, že z § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno vyvodit', že na platné postúpenie pohľadávky je potrebná „osobitná“ výzva (a rovnako neurčuje ani žiadne jej osobitné náležitosti). Práve naopak, ak sú kumulatívne splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tak potom k účinnému postúpeniu pohľadávky riadne došlo. Je preto aktívne vecne legitimovaný, pretože za kvalifikovanú výzvu možno nesporne považovať výzvu zo dňa 20.01.2020. Napadnuté rozhodnutie podľa žalobcu nezohľadňuje judikatúru najvyšších súdnych autorít pokiaľ ide o obsahové náležitosti uvedenej výzvy, ako aj toho, či ňou možno rozumieť podanie, ktorým veriteľ vyhlasuje splatnosť pohľadávky.

19. Splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca podľa svojej mienky preukázal platobnou históriou úveru, predloženými výzvami postupcu, ako aj priloženými dôkazmi o doručovaní priamo žalovanej.

20. Na tomto základe žalobca žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp., aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

22. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

23. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil s tým, že mu v konaní nesvedčí aktívna vecná legitimácia v spore. Zastával názor, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky boli splnené.

24. S týmto názorom žalobcu sa však odvolací súd nestotožňuje.

25. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky sú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tri. Prvou je splatná pohľadávka, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je nepretržité omeškanie klienta dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

26. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí okrem iného dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by jeho právny predchodca (banka VÚB, a.s.) doručil (resp. odoslal) výzvu žalovanej na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky.

27. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že je potrebné, aby výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bola kvalifikovaná, teda upozorňujúca na možnosť

postúpenia pohľadávky. Tento záver nezodpovedá rozhodovacej praxi tohto vec prejednávajúceho senátu odvolacieho súdu. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nepožaduje, aby výzva podľa tohto ustanovenia bola kvalifikovaná, pričom ani judikatúra Najvyššieho súdu SR nepožaduje výzvu kvalifikovanú. Súčasne odvolací súd dodáva, že nie je potrebné, aby veriteľ realizoval v súvislosti so zosplatnením a postúpením pohľadávky dve samostatné výzvy (jednu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách), ako na to upozorňoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Tento právny záver nekorešponduje s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.05.2022, sp. zn. 1Cdo 4/2020.

28. Preto v intenciách prejednávanej veci bolo postačujúce, ak by veriteľ preukázal doručenie, resp. odoslanie výzvy žalovanej zo dňa 20.01.2020. Odoslanie tejto výzvy žalobca preukazoval nedatovaným poštovým podacím hárkom a v odvolacom konaní výpisom z elektronického portálu Slovenskej pošty. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že žalobca nenamieta v odvolaní záver súdu prvej inštancie, že výzvu zo dňa 19.12.2020 žalovanej nedoručil, nakoľko k tejto výzve nedoložil žiaden doklad preukazujúci jej doručenie.

29. Aj podľa odvolacieho súdu nedatovaný poštový podací hárk nie je dostatočný na preukázanie odoslania výzvy vyžadovanej § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pri absencii dátumu podania na poštovom podacom hárku je totiž možné z poštového podacieho hárku zistiť nanajvýš to, že právny predchodca žalobcu hodlal adresovať žalovanej písomnosť (nevedno však ani, akú konkrétnu). Zistiť, či sa tak aj naozaj stalo, z uvedeného poštového podacieho hárku nemožno.

30. Ani z označenia na ľavej strane podacieho hárku v podobe „RETAFOD_UPO_20200120230344_PAAPP.DAT_afp_JOBID_2865898_CPSC6_1_HAROK“ nie je možné preukázateľným spôsobom zistiť skutočný dátum podania (pričom prvé číselné označenie by mohlo napovedať, že ide o dátum 20.01.2020), a to predovšetkým vzhľadom k tomu, že poštový podací hárk obsahuje vo svojej úvodnej časti pole Dátum podania, ktorý je nevyplnený, a tiež neobsahuje ani potvrdenie pošty o prijatí zásielky na poštovú prepravu. Pritom však, ak právny predchodca žalobcu nedisponoval údajom na poštovom podacom hárku o podaní poštovej zásielky na poštovú prepravu, mal možnosť túto skutočnosť na pošte reklamovať.

31. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nenáležitú, by sa prijal záver, podľa ktorého by na preukázanie doručenia stačil (hoci i rukou) vypísaný poštový podací hárk bez skutočného odoslania na poštovú prepravu. Práve potvrdenie dátumu poštou (resp. i iným poštovým prepravcom) na podacom hárku (resp. inom preukaznom hárku) preukazuje, že skutočne bola písomnosť podaná na poštovú prepravu a má byť doručená adresátovi. Potvrdením dátumu na poštovom podacom hárku sa preto preukazuje, že došlo k odovzdaniu zásielky na poštovú prepravu a môže sa počítať s jej riadnym doručením adresátovi zásielky, a teda i s dôjdením prejavu vôle odosielateľa adresátovi (v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

32. Výpis z elektronického portálu Slovenskej pošty doložil žalobca až v odvolacom konaní. Ide preto o novotu, ktorá je prípustná v odvolacom konaní za podmienok § 366 CSP. Odvolací súd má za to, že tento výpis nie je prípustný v odvolacom konaní, nakoľko nenapĺňa žiadnu z podmienok jeho prípustnosti podľa § 366 CSP. Žalobca bol vyzvaný ešte súdom prvej inštancie, aby preukázal podmienky svojej aktívnej vecnej legitímácie, teda, aby doložil potrebnú výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a tiež i „doklad o jej doručení, resp. odoslaní žalovanej“ (č. I. 99). Žalobca na túto výzvu reagoval, lež nedoručil súdu prvej inštancie aj výpis z elektronického portálu Slovenskej pošty, hoci tak urobiť mohol. Preto nie je prípustný v odvolacom konaní.

33. Napriek tomu odvolací súd zdôrazňuje, že už v minulosti neakceptoval rovnaký výpis z elektronického portálu Slovenskej pošty (napr. v rozsudku zo dňa 27.07.2023, sp. zn. 17CoCsp/12/2023). Jedná sa totiž o snímku obrazovky (printscreen) z elektronického portálu Slovenskej pošty o doporučenom liste. Obsahuje iba podacie číslo a genézu doručovania. Neobsahuje ale údaje o odosielateľovi, adresátovi a ani o zásielke, ktorá sa mala doručovať (s výnimkou hmotnosti zásielky). Hoci by sa i podacie číslo zhodovalo s nedatovaným poštovým podacím hárkom, tak nemožno považovať za jednoznačne preukázané, že výpis z informačného portálu Slovenskej pošty deklaruje práve doručovanie tej zásielky, ktorej sa týka nedatovaný poštový podací hárk. Preto odvolací súd v minulosti

skonštatoval, že nemožno interpretovať výpisy z elektronického portálu Slovenskej pošty v spojení s neakceptovateľným poštovým podacím hárkom.

34. V tejto súvislosti je potrebné vziať na zreteľ, že bolo v možnostiach žalobcu, aby preukázal riadne a bez pochybností, že spornú výzvu žalovanej doručoval, a to predložením riadneho poštového podacieho hárku, resp. elektronického poštového podacieho hárku, prípadne i ePotvrdenky (akú žalobca predkladal vo viacerých konaniach, ktoré boli predmetom prieskumu odvolacieho súdu). Najvyšší súd SR totiž vo svojej rozhodovacej praxi akcentuje, že „v prípade sporu o doručení písomností bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“ (R 4/2021).

35. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania doručenia tejto výzvy ležalo na žalobcovi. Dôkazy, ktoré by preukazovali doručenie uvedenej výzvy, neboli žalobcom v konaní prezentované, a to ani po výzve súdu prvej inštancie zo dňa 02.05.2023.

36. Preto súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, následkom čoho sa žalobca nestal veriteľom pohľadávky, ktorú uplatňuje v tomto konaní. Žalobcovi z toho dôvodu nesvedčí aktívna vecná legitímácia v konaní.

37. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).